

NÅGOT OM STURKÖ- OCH MALKVARNBOR.

Fraktekorna, de s.k. "storekorna", minns jag mycket väl från min barn- och ungdoms tid ute på Ungskär. Det var intressant för oss unga då att vara nere vid "storekorna" och se allt arbete som utfördes vid dessa besökande farkoster!

Som vi vet var det mest sten (och övrigt byggnadsmaterial), som dessa ekor fraktade. Men jag har ju minnen från - nära nog - "vilda västernstämning", när dessa ekor kom ut med ungdjur till grönbete på våra öar. Kreaturen skulle gå på plankor från ekan till kajen och sedan de kommit dit, skulle de till betesöarna. Det var intressant att vara med och höra på böndernas gemytliga prat och se hur glada djuren blev när de kom till t.ex. Mellanskär, där de fick "rå sig själva."

Jag minns att dessa fraktare hade ett hårt och strävsamt jobb! Många namn kunde jag nämna bland fraktarna, som kom till Ungskär. Jag väljer dock att berätta enbart om en "storeke-skeppare", nämligen Anders Lilja från Sturkö. Ofta såg jag Anders Lilja stå vid rodret i sin storeka på resa till Ungskär, bl.a. med bönder, vilka förde ut sina ungdjur till grönbete.

Ibland var Anders Lilja iförd vit seglarmössa och utrustad med sitt

allra gladaste och soligaste humör. Då hade han sin storeka full med folk: Det var talare och sångare och musikanter, som kom till Ungskärs Missionshus för att hålla Evangeliska mötesstunder. I skaran fanns även ungdomar från Sturkö, vilket glädde oss unga på Ungskär mycket, från att gå själva på ön till att ha nya unga att tala med var ju jättebra för oss! Nära Sturkö ligger ön Malkvarn. Även från Malkvarn kom då och då en båt med besökare till min barndomsö Ungskär. Jag minns ju den tiden, då några familjer bodde på Malkvarn året runt. Dessa malkvarnsbor fick klara sig själva med allting. De hade till och med ett litet vindkraftverk, så att de själva kunde producera den elström som behövdes. Selma på Malkvarn hade ett väldigt gott rykte om att kunna ysta speciellt goda ostar!

Nu har Ni fått läsa litet minnen från Ungskärs horisont om den tiden, då det bodde folk året runt på Malkvarn. Den dagen kom emellertid, då Malkvarn, som så många andra öar, blev en obebodd ö. Vintrarna kan ju vara besvärliga för öborna, som Ni alla vet!

Knut Andersson, Karlskrona.

Mauritz Peterssons frakteka, "Hulda", med ett gäng NTO-are, troligen vid Kölvingsö. Foto fr. Brita Håkansson, Shearyd.